

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: Vladimíra Türková

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **Učitelství pro 1. st. ZŠ**

Datum odevzdání posudku: **19. 5. 2008**

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. Martin Voříšek

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Historie českobudějovického pěveckého spolku Liedertafel

Vladimíra Türková si pro svou diplomovou práci zvolila téma stejně tak přínosné, jako obtížné: Zmapovat historii českobudějovického *Liedertafelu* a alespoň dílem tak přispět k zatím jen minimálnímu povědomí o hudebním životě budějovických Němců.

Výchozí problém, s nímž se diplomantka musela vyrovnat, je vcelku zjevný: Základní dobové materiály jsou zapsány v němčině, navíc dnes již méně obvyklými typy písma. U studentů historiografických oborů jsou paleografické dovednosti nutnou výbavou, v případě studentky učitelství pro 1. stupeň jde nicméně o zjevný nadstandard.

Práce je rozdělena do tří základních částí: První z nich komentuje obecné historické souvislosti včetně specifík jihočeského regionu. Další dva oddíly se věnují osudům *Liedertafelu* před rokem 1914 a v meziválečném období. Tak trochu paradoxně, právě tyto dvě badatelsky náročnější části působí mnohdy lépe, než úvodní pasáž, kde se od diplomantky v zásadě očekávala pouze řemeslně zvládnutá kompilace z české historiografické literatury. Jistým námětem do debaty je vhodnost výchozího zdroje, jímž se staly *Toulky českou minulostí*, tedy publikace bezesporu čtivá, nicméně přece jen snad poněkud poznamenaná esejistickým stylem vyprávění.

Hlavní metodologický problém tohoto oddílu ovšem představuje ne zcela korektní zacházení s literaturou, již sice autorka sepsala v závěrečném seznamu, v textu však odkazy mnohdy opomíjí, případně s nimi nezachází správně: Kapitoly 1.1 - 1.3 citují ze zmíněných *Toulek českou minulostí*, ovšem bez uvedení strany. Kapitoly 1.4 - 1.8 pak na žádné zdroje informací neodkazují, byť zjevně čerpají z konkrétní literatury. Výjimkou je kapitola o jazykové situaci v Českých Budějovicích, kde diplomantka uvádí práci Götze Fehra, publikovanou v Hamburku v roce 1977, přičemž východiskem zde mnohem spíš byla stat' Marie Janečkové a Aleny Jaklové z roku 1997 (zmíněná pouze v závěrečném soupisu).

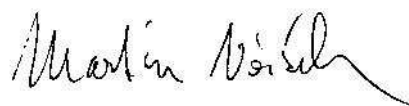
Schopnost korektního odkazování přitom Vladimíra Türková povětšinou prokazuje v následujících kapitolách, jež se detailněji zabývají budějovickým *Liedertafelem*. Přednosti i dílčí negativa těchto částí vycházejí především ze skutečnosti, že činnost spolku až do roku 1926 dokumentuje publikace Wenzela Wonesche *Deutsche Liedertafel in Budweis 1856-1926 - ein geschichtlicher Rückblick*. Pro dané období měla tedy autorka k dispozici poměrně přehledný zdroj údajů, i tak ovšem podíl její práce nebyl malý. Vedle nutnosti jazykového převodu bylo nutno informace poskládat do smysluplných celků a řešit přitom četné problémy, plynoucí ze zcela rozdílného kontextu tehdejších a dnešních Budějovic (na prvním místě jmenujeme například odlišný místopis ulic a veřejných prostranství). Nutno poznamenat, že s překladatelskými obtížemi se diplomantka vypořádala velmi úspěšně. Její

text je srozumitelný, nedopouští se zbytečných nepřesností, v přeložených citacích nepodléhá jazykovému vlivu originálu a zachovává přitom povědomí historických reálií.

Naznačeným dílčím negativem je především značná závislost na Woneschově publikaci, jejíž údaje by pochopitelně v řadě ohledů zasloužily kritické přehodnocení či přinejmenším doplnění. Historie *Liedertafelu* po roce 1926 je pak zachycena o poznání stručněji, než Woneschem zdokumentovaných sedmdesát let. Do jisté míry je pochopitelné, že autorka neučinila o něco odvážnější krok k samostatné historické práci a další pramenné studium pojala spíše cestou jakýchsi sond do dobového tisku a základního průzkumu zápisů ze spolkových schůzí. Přesto lze s trochou politování konstatovat, že finální výsledek zde patrně nebyl ani tak limitován diplomantčinými schopnostmi, jako spíše časovou tísní.

Jazykovou a formální podobu textu hodnotím velmi pozitivně. Vladimíra Türková vesměs volí přiměřené jazykové prostředky, nedopouští se gramatických chyb, překlepy jsou spíše výjimkou. Uvážíme-li předpokládanou míru autorčiných historiografických kompetencí, jeví se předložená práce jako sympatický příspěvek k dosud opomíjenému tématu, který se nevyhnul tolerovatelným chybám. Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

podpis vedoucího diplomové práce

V Českých Budějovicích dne **19. 5. 2008**

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

